



LESKEN ROPO

-vanhuskylä Malawiin

www.leskenropo.fi



Joulukirje 2013



Malawin Lesken Ropo –projektissa tarvitaan apua

Eteläisen Afrikan Malawi on yksi maailman köyhimmistä valtioista. AIDS-tautiin on menehtynyt lähes kokonainen sukupolvi ja sen myötä maa on köyhtynyt entisestään. Yhden isoäidin tai iäkkään lesken huollettavana saattaa olla kymmenenkin orpolasta. Tämän lisäksi voi olla vielä huolehdittavana omat vanhemmat.

Out of Africa –järjestö eli OOA on perustanut ja aloittanut Malawiin hankkeen nimeltään ”Lesken Ropo” eli ”Widow’s Mite”. Suomen UM:n kehitysyhteistyön osasto on myöntänyt hankkeelle merkittävän 3½- vuotisen avustuksen. Rakenteilla on noin 900 m²:n kokoinen vanhusten terveystaluyksikkö. Hankekokonaisuus käsittää AIDS-vastaanottotilat, lastenneuvolan, lääkäripalvelut ja vanhusten palveluasuntoja. Rakennustyöt alkoivat tammikuussa 2013. Alkuvaiheessa valmistuivat prioriteettijärjestyksessä tärkeimpänä vesihuollon takaava kaivo sekä varastointiin tarvittavat tilat.

Heimopäälliköiden kiistat maanomistussopimuksesta viivästyttivät töiden aloittamista. Tästä huolimatta

hanke toteutetaan sovituissa ja hyväksytyissä aikatauluissa. Toteutettavaksi suunniteltu generaattorituottoinen sähköjärjestelmä muuttuu paikallisen sähköntuottajan verkkovirtasopimukseksi. Pitemmällä tähtäimellä sähkön hinta tulee näin halvemmaksi, vaikka perustamiskustannukset ovatkin kalliimmat. Samalla taataan varmempi sähkön toimitus, mikä on oleellisen tärkeää terveydenhoidossa. Varavoima saadaan naapurissa sijaitsevasta Kalibu Academy -oppilaitoksen generaattoreista.

Ohjelman mukaisen hankkeen lisäksi toteutetaan paikallisten sosiaali- ja terveystaluyksiköiden kanssa yhteistyöhankkeena AIDS-potilaiden vastaanotto, lastenneuvola ja lääkärin vastaanottotilat. OOA:n ”Lesken Ropo” -hanke tarvitsee rahoituksen omavastuuosuuden kattamiseksi nyt kansalaisten tukea.

Marja-Liisa Tykkyläinen
veteraanikansanedustaja
kunnallisneuvos

LUE KUVAN ESTHERIN, 95 V, JA 10:N LAPSEN ELÄMÄSTÄ TAKASIVULTA...



Out of
AFRICA



Michael Howard:

ISOÄIDIT JA -ISÄT OVAT ERITYISIÄ IHMISIÄ

*Emme olisi täällä ilman heitä.
Pidämme heitä itsestäänselvyyksinä. Usein koemme heidät riesaksi.
Meillä ei ole aikaa heille – he ärsyttävät meitä,
koska he ovat hitaita, vanhoja ja jälleen pikkulasten kaltaisia.
Mutta ennen kaikkea he muistuttavat meitä siitä, että eräänä päivänä meistä
tulee heidän kaltaisiaan... ja se pelottaa meitä.
Emme halua ajatella asiaa, ja siksi ärsyynnymme!*

Muistan isoäitini 95-vuotiaana. Hän oli vahva nainen, joka oli nuorempana ajanut naisten oikeuksia ja kahlinnut itsensä Iso-Britannian parlamentin rautaportteihin vaatiakseen äänioikeutta naisille! 95-vuotiaana hän vieraili linja-autolla kahdesti viikossa sairaalassa katsomassa ”rakkaita vanhuksia”. Hän asui tätini, tyttärensä, kanssa kauniissa talossa, jossa oli kaikki nykyajan mukavuudet. Hänen ei tarvinnut tehdä ruokaa eikä pestä pyykkiä, eikä varsinkaan koskaan miettiä veden hakemista. Ajatus 16 orvon lapsenlapsen huolehtimisesta ei olisi koskaan juolahtanut hänen mieleensä. Hänen ei tarvinnut Estherin tavoin tarttua kuokkaan ja muokata peltoa. Hänellä ei ollut vuotavaa kattoa, eikä hänen tarvinnut asua yhden huoneen savimajassa 16 lapsen kanssa. Sen sijaan hän vietti päivänsä pelaten korttia, juoden teetä ja jutellen ystäviensä kanssa. Hän nukkui suuressa parisängyssä mukavalla patjalla, ei kovalla maalattialla. Hänellä oli kaunis viktoriaaninen kylpyamme, jossa hän saattoi rentoutua hyväntuoksuissa kylvyissä. Hänen ei tarvinnut kulkea yhdessä kuluneessa puuvillamekossa, joka haisee virtsalta, koska kallisarvoinen vesi ja aika käytetään mieluummin lastenlapsista kuin omista tarpeista huolehtimiseen.

Me valitamme emmekä ole koskaan tyytyväisiä siihen, mitä meillä on. Pidämme usein omaa elämäämme vaikeana, mutta ajatelkaamme Estherin elämää! Hänen majassaan ei ole jääkaappia eikä keittolevyä. Saadakseen ruokaa lasten täytyy etsiä kaikkialta oksia ja maissinvarsia nuotiota varten. Mutta Estherin kotona ei ole mitään keitettävää tai syötävää. Hänellä ei ole kinkkua, pullaa, kahvia eikä varsinkaan suklaata. Jos Malawissa sataa joulupäivä-



nä, hänen kattonsa vuotaa ja hänen on kyyristyttävä 16 lapsenlapsensa kanssa yhdeksänneliöisen huoneensa nurkkaan pysyäkseen kuivana. Kukaan heistä ei saa joululahjoja. Kun lapsesi murjottavat, koska eivät saaneet haluamaansa lahjaa, ajattele noita lapsia. He eivät ole koskaan edes maistaneet makeisia tai syöneet jouluaateriaa. He ilahtuisivat suuresti pienestä maissipuuroanoksesta tai edes muutamasta pavusta, mutta edes sitä ylellisyyttä ei heille suoda.

Malawin vanhuskyläprojektissa on kyse juuri Estherin kaltaisista ihmisistä. Et ehkä koskaan tapaa Estheriä, mutta voit auttaa hänen taakkansa huojentamisessa. Kärsittyään vuosikausia puutetta hän ansaitsee saada jonkin verran mukavuuksia viimeisille päivilleen. Ajattele Estheriä, kun istuudut joulupöytänsä. Hänellä ei ole edes pöytää, saati sitten lautasia, veitsiä tai haarukoita. Ja vaikka olisikin, pöydässä ei olisi mitään syötävää. Mitä jos omat isovanhempasi eläisivät sellaisissa olosuhteissa? Muista tänä jouluna Estheriä

OSALLISTU SINÄKIN:

Nordea FI 52 1257 3000 5352 88, Viite: 5225



Isoäiti Estherin silmissä - hänen, joka elää eurolla viikossa - sinä käytät SUURIA SUMMIA lahjoihin ja ruokaan tänä jouluna. Lähetä jotain myös Estherille ja 800:lle vanhukselle. Pienistä puroista kasvaa iso joki ja me OoA:ssa tiedämme kuinka saada "leivät ja kalat moninkertaistumaan" saadaksemme niistä maksimi hyödyn.

Vieraile Lesken Ropo –nettikaupassa osoitteessa www.leskenropo.fi tai tue suoraan tilille: FI52 1257 3000 5352 88 viitteellä 5225. Nettisivuilta www.leskenropo.fi löydät myös lisätietoja projektista ja ajankohtaisia kuulumisia.

Kiitos lahjastasi.



Keräyslavan saaja: Out of Africa ry Keräyslavan numero: 2020/2012/4613 Keräysaika: 7.4.2013 - 8.4.2015 Keräysalue: koko Suomi paitsi Ahvenanmaa Kerättävien varojen käyttötarkoitus: Kerättävillä varoilla tuetaan lähetyks- ja koulutustyötä sekä humanitaarista ja mahdollisesti myös kehitysyhteistyötä Afrikassa, pääasiallisesti Malawissa, Mosambikissa ja eteläisessä Sudanissa. Lisäksi varoilla tuetaan ja mahdollistetaan pääosin Suomenssa mutta myös ulkomailla tapahtuvaa kristillistä koulutustyötä sekä edistetään Malawin raamattukoulu/toimintakeskushanketta. Kerättyjä varoja käytetään myös yhdistyksen työntekijän palkkakuluihin siltä osin kun työ kohdistuu yhdistyksen edellä mainittuihin ulkomaiden tai kotimaan työhön.

ja niitä 800 vanhusta, joita palvelemme vain yhdellä pienellä Malawin alueella.

Afrikkalaisena ja afrikkalaisten puolesta haluan kiittää Suomen ulkoministeriötä ja teitä suomalaisia anteliaasta avustanne vanhuskylän rakentamisessa Kapeniin Malawiin. Pyrimme lieventämään Estherin kaltaisten satojen unohdettujen vanhusten taakkoja. Vanhuskylä on heille turvasatama, jossa he voivat levätä, syödä ja tehdä yksinkertaisia asioita, jotka antavat heille arvokkuutta. Kylä tulee synnyttämään myös projekteja, joiden kautta ihmisille annetaan

mahdollisuuksia hankkia rahaa ja ruokaa.

Liity mukaan helpottamaan yhdessä kanssamme noiden vanhusten elinoloja! Tällä pioneerityöllä on jo ollut valtava vaikutus alueella. Kalibu Academy -koulun oppilaat ostavat taskurahoistaan viikoittain tarvikkeita näille vanhuksille ja oppivat samalla myös huolehtimaan omista isovanhemmistaan. Kun tänä jouluna vietät aikaa lastenlastesi kanssa, muista Estheriä ja hänen 16 lastenlastaan ja kiitä Herraa kaikesta siitä, millä Hän on sinua siunannut!

Andrew Kavala: ESTHER GAMAN SURKEAT ELINOLOT

Esther Gama on yksi Lesken Ropo -projektin edunsaajista. Hänen tarinansa on selvä osoitus siitä moraalista rappiosta, joka on valtaamassa vähitellen alaa Malawissa, kun nuoret sukupolvet eivät enää välitä vanhuksista. Se suunnaton köyhyys, josta tämän isoäidin kaltaiset vähäosaiset tällä hetkellä kärsivät, on sydäntäsärkevää.

Esther Gama, joka täytti muutama viikko sitten 95 vuotta, tulee toimeen alle yhdellä eurolla viikossa. Tämä puhuu selvää kieltään siitä, millaisessa kurjuudessa Malawin vanhuksat elävät. Esterin alkaessa kertoa tarinaansa ei voi olla vuodattamatta kyyneleitä. Esther menetti aviomiehensä joitakin vuosia sitten, ja hänellä oli kymmenen lasta. Tähän mennessä HIV- ja AIDS -epidemia on vaatinut heistä yhdeksän hengen, minkä seurauksena Estherillä on huollettavanaan 16 orpoa.

Hänen ainoa elossa oleva tyttärensä on myös niin köyhä, ettei pysty huolehtimaan edes itsestään saati sitten omien lastensa elämästä. Kaiken tämän lisäksi Esther elää hyvin kurjassa talossa, jos sitä voi edes siksi kutsua. Siinä on olkikatto ja vain yksi pieni huone. Katossa on niin iso reikä, että aina sateella Esther jää hyvin suojattomaksi.

Osana Lesken Ropo -projektin taloudellista apuohjelmaa Esterille annettiin uros- ja naarasvuohi vuohenkasvatusta varten. Ne eivät vielä tällä hetkellä tuo ruokaa hänen pöytänsä, mutta hänellä on kuitenkin toivoa elämänsä muuttumisesta. Liittäkäämme kätemme yhteen vapauttaaksemme Estherin kaltaisia vähäosaisia köyhyyden ja nälän puristuksesta, jotta he voisivat käsittää kaikkivaltiaan Jumalan rakkauden ja suuruuden.



INHIMILLISYYDEN KUOLEMA

Tutustuessani Lesken Ropo -kylän ihmisten arkeen marraskuussa 2013 Malawissa koin sisälläni kuoleman. Päälimmäisin tunteeni oli järkytys. Kyyneleet ja toivottomuus seurasivat ensireaktiotani sen edessä mitä näin: Vanhusten hökkelit toisensa jälkeen, joissa he hoitavat lukuisia lastenlapsiaan ilman mitään resursseja. Ainoa mitä heillä on antaa on rakkaus. Mikäli nämä lapset pysyvät hengissä, niin sekin on jo ihme. Todellakin, tällä kyseisellä perheellä, josta Andrew Kavala kirjoitti, ei ollut oikeastaan mitään. Vaikka autoimmekin heitä heti, niin samanlaisia tapauksia oli talo toisensa jälkeen. Ajatukseni meidän elämästä verrattuna heidän elämäänsä pistivät miettimään omaa rahankäyttöäni. Onko minulla oikeus tuhjata? Miten minulla on oikeus käyttää varojani, jotka Herrani on minulle antanut? Mitä voisni saada yhden turhan ostoksen hinnalla aikaseksi tämän perheen elämässä? Miten voisni ajatella elämäämme arvokkaampana kuin näiden ihmisten elämä? Miten voin katsoa näitä lapsia silmiin ja lähteä pois? Pois voin mennä, mutta unohtaa en pysty. Tuska sisälläni kalvaa, kunnes oikeasti teen KAIKKENI auttaakseeni heitä. Ainakin apu menee perille ja saamme nähdä, kuinka tulemme muuttamaan satojen ihmisten olosuhteita. Minä haluan muuttaa tämän yhden perheen elämää ja sitten toisen ja sitten... *Harri Wiherkoski, Out of Africa ry, pj.*

RYHDY KUMMIKSI VANHUKSELLE!



25 e/kk

www.leskenropo.fi

